

Trinity

Klaus Fuchs stál v zástupu vědců a pozvaných hostů na výšině Compañia Hill v Novém Mexiku. Psal se 16. červenec roku 1945, ručičky hodinek ukazovaly čtyři třicet, ráno bylo temné a chladné. Pestrá skupinka na kopci se scházela od dvou hodin – její členové vystupovali z vojenských autobusů po noční cestě z Los Alamos rozechvělí a se ztuhlými údy. Hleděli na východ ke vzdálené věži bíle ozářené reflektory. Počasí bylo tu noc mizerné, se silným nárazovým větrem o rychlosti padesát kilometrů za hodinu, s deštěm a blesky, jež zesilovaly dramatickosti a napětí situace.

Fuchs působil chlapecky, bylo mu třicet čtyři, byl štíhlý, měl silný spodní ret a jeho oči za skly brýlí se dívaly tak tázavě, že to odzbrojovalo. Zapálil si cigaretu a prohlížel si obličej ve tmě. Byl tu jeho oficiální nadřízený Hans Bethe, vedoucí teoretického oddělení, skvělý fyzik, stejně jako Fuchs Němec a uprchlík před nacisty. Fuchs si Bethea velice vážil nejen pro jeho intelekt, nýbrž i pro jeho trpělivost a pevný charakter. Poznával i pár dalších. Byl tu jeho přítel a kolega Rudolf Peierls, šéf britských vědců v Los Alamos, německý Žid z Berlína, s nímž Fuchs pracoval od příchodu na birminghamskou univerzitu v roce 1941. Byl tu Maďar Edward Teller, další teoretický fyzik obdařený pronikavým intelektem, avšak také tvrdohlavostí a obrovským egem. Protože neměl trpělivost s Bethem, opustil teoretické oddělení, čímž paradoxně uvolnil místo Fuchsovi a Peierlsovi, kteří pokračovali v jeho práci.

James Chadwick sem cestoval až z Washingtonu. Tento nositel Nobelovy ceny byl zodpovědný za britskou vědeckou misi ve Spojených státech, takže měl na starosti i Fuchse a Peierlse. Chadwick patřil ke šlechtě britských jaderných fyziků, kteří studovali u velikánů dřevních začátků Hanse Geigera a Ernesta Rutherforda a jejichž objev subatomární částice nazvané neutron připravil cestu pro událost, kterou se zde chystali sledovat.

Na vrcholu věže, na patnáctimílovou vzdálenost přes údolí stěží viditelné, stál malý přístřešek z vlnitého plechu. V něm se nacházela sestava bloků silné trhaviny uspořádané do tvaru koule o průměru 1,5 metru. Uvnitř koule byly dva kousky vzácného a exotického kovu, plutonia. I ty byly spojeny do tvaru koule, avšak mnohem menší, o průměru asi 15 cm. Obě poloviny plutoniové koule byly pokoveny tenkou vrstvou blyštivého niklu a zlata. Plutonium bylo tak radioaktivní, že na dotek hřálo, a jeden vědec řekl, že mít je v ruce bylo jako držet malého králíčka. Sama jeho existence se přísně tajila a jeho podoba malého, jemně opracovaného předmětu usazeného v pouzdru ze silných trhavin byla výsledkem úsilí skupiny mladých vědců na kopci i stovek dalších lidí v základním táboře a v přístrojových bunkrech.

Fuchs neměl přesnou představu o míře vynaloženého úsilí, avšak věděl, že sestava výbušnin a kovu představuje vrchol práce tisíců vědců a inženýrů z takřka celého spektra profesí a disciplín, jež pěstuje moderní společnost. Rychlost, s níž se věci v USA odehrávaly, ho nepřestávala překvapovat. Přišel ze zatemněné a bombardované Británie, kde byl všeho nedostatek a všechno bylo na příděl a kde se všechno shánělo obtížně. Tady v USA byla spousta jídla a energie a zdroje se zdály nevyčerpatelné.

Dělníci v obrovských dolech, továrnách a laboratořích po celé Severní Americe a vědecké špičky dvou kontinentů pracovali s neutuchající energií, aby vyrobili objekt, chráněný nyní před větrem a deštěm přístřeškem z vlnitého plechu na vrcholku věže. Celá snaha byla tak tajná, že prezident Harry Truman, jenž v květnu převzal úřad po smrti prezidenta Franklina D. Roosevelta, se o ní dověděl teprve nedávno. A teď byli tady, po všech těch frustracích, zdrženích a chybách vědeckého a technického programu nemajícího obdoby, s jedinou zbývající otázkou: Bude to fungovat?

Vědci kolem Fuchse a další v základním táboře věděli, že nesou zvláštní odpovědnost. Zařízení na věži bylo posledním slovem vědy zvané jaderná fyzika, vědy staré pouhých padesát let. Počáteční průkopnické zkoumání radiace, které prováděli Ernest Rutherford a Marie Curie, zahájilo řadu experimentů, jež objasnilo strukturu atomu a částí, z nichž sestává. Tato práce tedy ukázala možnost, že atomové jádro obsahuje obrovskou energii a že atomy některých radioaktivních kovů by tuto energii mohly velice rychle uvolnit. V jaké formě a jak rychle, to byla základní otázka, jež zaměstnávala Fuchse, Bethea a spoustu dalších vědců, nyní postávajících na Compania Hill. Tvar a rozměry zařízení na věži nebyly zvoleny proto, že by se z technického hlediska jevily jako nejsnáze proveditelné – Fuchs a jeho kolegové v teoretickém oddělení je přesně vypočítali s cílem dosáhnout uvolnění energie atomů plutonia, a to tak rychlého, aby přešlo v mohutný výbuch.

Detonací trhavin dojde k prudkému stlačení kuličky plutonia, záření ve formě proudu neutronů pronikne jádrem druhých atomů a rozštěpí je. To uvolní další neutrony, jimiž se proces zopakuje, a to bude pokračovat tak rychle, že se rozštěpí všechny atomy a ty pak budou souběžně uvolňovat svou energii. Podle výpočtů to mělo přivodit obrovskou explozi – tak velkou, že i základní tábor musel být z důvodu bezpečnosti deset kilometrů od věže.

Kolem výsledku se už objevilo několik znepokojivých otázek. Ověřovací test koule z trhavin, jež musí detonovat v dokonalé synchronizaci a vytvořit jednotnou rázovou vlnu, před dvěma dny skončil nezdarem.

Bethe a další vědci v teoretickém oddělení, zodpovědní za původní výpočty, strávili celé hodiny kontrolou své práce a zkoumáním výsledků zkoušky. Konečný závěr zněl, že se nemýlili a že výsledky testu byly chybně zaznamenány. Zkouška na ostro tedy pokračovala. Zaplašit úzkost však nešlo. Pokud by se některý z matematiků či vědců zmýlil a tento drahý a utajovaný vzorek plutonia by přišel nazmar, generál Leslie Groves v čele amerického atomového programu Manhattan by při hledání viníka neznal bratra. Počítat se dalo nejspíš s ukřížováním.

Mnozí vědci věděli, že vše se může pokazit více způsoby, a v posledních dnech rovněž hodně diskutovali o tom, zda se z projektu nestalo něco jiného, než s čím původně souhlasili. Lidé jako Peierls, Bethe,

Fuchs a další klíčoví vědci uprchli před fašistickými režimy, jež se v Evropě ve dvacátých a začátkem třicátých let šířily jako mor. Německé univerzity byly domovem jedněch z nejtvůrčivějších center teoretické fyziky a všichni věděli, že se najdou němečtí vědci, ochotní pokračovat v jejich práci za nacistů. Děsivá možnost, že by Hitler dostal do rukou jadernou zbraň dříve než spojenci, neustále poháněla všechny, kdo na projektu Manhattan pracovali. Teď se ale všechno změnilo. Hitler byl mrtvý. Nacistické Německo v květnu bezpodmínečně kapitulovalo. Válka v Evropě skončila a fašismus byl poražen. Válka proti Japonsku v Pacifiku stále zuřila, avšak japonská města byla srovnávána se zemí dálkovými Boeingy 29 a všichni věděli, že je jen otázkou času, kdy budou i Japonci poraženi. Proč se tedy na vývoj atomové zbraně stále tolik tlačilo?

Leó Szilárd, Maďar, který teď měl americké občanství, přišel již v roce 1933 jako první na myšlenku řetězové reakce při jaderném štěpení. Spolu s Italem Enrikem Fermim vymyslel jaderný reaktor a v roce 1939 napsal dopis prezidentu Rooseveltovi, který podepsal i Albert Einstein, v němž naléhavě žádal schválení práce na nějakém typu jaderné zbraně.

Teď aktivně lobboval proti použití zbraně. Dohodl schůzku s vědeckým ředitelem rozsáhlého projektu Manhattan Robertem Oppenheimerem a s generálem Grovesem. Vyhledal Jimmyho Byrnesa, jenž byl jedním z nejbližších osobních poradců prezidenta Roosevelta. Szilárd byl zkrátka přesvědčen, že použití zbraně – dokonce i jen ukázání světu, že existuje – odstartuje nekontrolovatelné závody ve zbrojení. Zhrozil se, když zjistil, že americká vláda uvažuje o použití zbraně proti Japonsku jako užitečném nástroji při jednání se Sovětským svazem o poválečném uspořádání světa.

Jiní vědci byli přesvědčeni, že namísto použití proti Japonsku by bomba měla být odpálena někde daleko, aby demonstrace její účinnosti přiměla japonskou vládu ke kapitulaci.

Szilárdovy protesty i námitky jiných se dočkaly rychlé reakce. Proč bombu nepoužít, když to válku s Japonskem zkrátí o několik měsíců? Kolik životů amerických vojáků a japonských civilistů se tím zachrání? Národ investoval do projektu Manhattan obrovskou sumu dvou miliard dolarů. To by mělo přinést viditelný výsledek. Jak padaly

argumenty pro a proti, jedno začínalo být jasné. Vědci vytvořili nový zdroj energie, jehož síla měla být naplno teprve vyzkoušena, neměli však nad ním moc. O tom, jak a kde bude použita, rozhodnou politici a armáda.

Jak tak stáli v tom chladném šedavém rozbřesku v poušti v Novém Mexiku, většina těchto otázek kamsi ustoupila. Teď tu byla jen jediná skutečně naléhavá věc: bude to fungovat?

S blížícím se časem zkoušky hovor utichal. Napětí vzrůstalo. Musí to fungovat. Den před tím, když Bethe se spolupracovníky kontrolovali výpočty, aby zjistili, proč selhala zkouška trhavin, měli divné pochybnosti, že něco opomněli nebo že ve výpočtech došlo k neodpustitelné chybě. Fuchs si byl nyní jist, že to bude fungovat. Jediná otázka byla, jak velký výbuch, měřeno ekvivalentem kilotun trinitrotoluenu, zařízení vyvolá.

Deset minut před plánovaným výbuchem se rozzářila zelená signální raketa a v základním táboře se rozezvučela siréna, kterou o několik sekund později uslyšeli i muži na kopci. Nastal mezi nimi šum plný očekávání. Bylo jim řečeno, aby se nedívali přímo do místa výbuchu, protože by mohli oslepnout. Měli se obrátit zády, a na ochranu zraku mohli rovněž použít svářečské brýle. Avšak teď, když už mělo ke zkušebnímu výbuchu každým okamžikem dojít, byla jejich touha vidět příliš velká a v poslední minutě rozhodovali brýle nepoužít nebo vystoupit z auta a vystavit se ultrafialovému záření. Byla odpálena druhá raketa a opět se rozječela siréna, osaměle a pochmurně. Ještě pět minut měly muže uvyklé počítat v nanosekundách svírat úzkost a vzrušení, z nichž se dělalo nevolno.

Poslední raketa oznamující odpočítávání závěrečné minuty. Edward Teller, který zanechal práce na plutoniové bombě, protože chtěl pracovat na potenciálně mnohem silnější bombě vodíkové, si začal na tvář roztírat opalovací krém a na ruce si natahoval těžké rukavice na ochranu před zábleskem. Zapraskala krátkovlnná vysílačka – uslyšeli odpočítávání posledních sekund.

Na třicet kilometrů daleko byl viditelný jasný záblesk, jenž rostl a zaléval jitrní tmou pronikavým denním světlem jako polední slunce. Na nebi rostla podivná koule. Fuchs později vzpomínal, že vypadala cize a majestátně, se zvláštními modrými a zelenými záblesky

pulzujícími na povrchu. Pak se zvětšila a potemněla obrovskou tlakovou vlnou. Fuchs a ostatní muži na Compania Hill sledovali, jak ohnivá koule slábne a jak k nebi roste nafialovělý sloup. Pak uslyšeli výbuch, jako když vypálí dělo, zahřmění, jak se ozvěny hnaly pouští a odrážely se od kopců na východě.

Nad tím, co uviděli, všichni ztratili řeč. Fungovalo to.

Když vzhlíželi k obrovskému mraku, jenž rostl na obloze, uvědomili si, že je ve výšce šesti kilometrů. Třicet kilometrů vzdálená exploze je téměř oslepila. Fuchs věděl, že výbuch předčil všechny odhady z Los Alamos. Lidé, kteří toto všechno vymysleli, stáli v němém úžasu. Výsledek jejich práce předčil všechny jejich představy. Do Los Alamos se vraceli zamlklí a zamyšlení – stále ještě se vyrovnávali s tím, že na vlastní oči viděli výbuch první atomové zbraně v dějinách lidstva.

Fuchs řekl, že při odchodu se ho kdosi zeptal: „Co bude teď? Jak to použijeme?“ Odvětil: „Na tyhle otázky už je pozdě.“

Britský fyzik William Penney, který ihned zahájil experimenty zkoumající účinky exploze, o pět dní později vedl v Los Alamos seminář. Jeho předběžné výpočty založené na prvních výsledcích zkoušek naznačovaly, že obdobná bomba by zničila čtyřstetisícové město. Nezůstala by jediná budova. Jediný člověk by nezůstal nezraněn.

JMENNÝ REJSTŘÍK

- Acheson, Dean 223
Akers, Wallace 95–97, 105, 115n, 156
Altšuler, Lev 220
Alvarez, Luis 225
Anderson, sir John 96, 98n, 155, 167
Archer, John 80n, 162
Archerová, Jane 161
Arnold, Henry 24n, 159–161, 199, 209,
211, 232–233, 235, 240n, 245, 254–256,
259–262, 265
Attlee, Clement 166, 264
- Badham 163
Bagot, Millicent 99n
Bainbridge, Kenneth 93
Barbusse, Henri 26
Barwich, Hans 301
Bentley, Derek 181, 275
Bentleyová, Elisabeth 196
Berija, Lavrentij 14, 88, 108, 111, 178,
181n, 191–193, 219, 221–223
Bethe, Hans 17, 19, 21, 68, 98, 116–118,
122, 126, 140–143, 156, 165, 287,
295, 297
Beuerton, Len 65, 271n
Beurtonová, Ursula 289, 304
Bevin, Ernest 167, 292n
Blunt, Anthony 72
Bohr, Niels 50, 67–69, 182
Born, Max 55–60, 63, 70n, 80, 83, 95,
165, 197, 236, 305
Bornová, Hedi 57
Bosanquetová, Daphne 84, 100
Bradbury, Norris 142, 156
Bragg, William 54
Brennan, Richard 284
Bretscher, Egon 24, 75, 145n, 158n,
174, 193, 308
Bridges, lord Thomas 170
Broda, Engelbert 86, 128, 157
Brodová, Hildegard 87, 157
Bullock, Alan 36
Buneman, Oscar 256
Bunemanová, Mary 255
Burt, Leonard 263–269
Bush, Vannevar 93–96
Byrnes, Jimmy 20, 131, 167
- Cairncross, John 88
Catchpole, Corder 270
Cimperman, John 287
Clegg, Hugh 282–288
Cockcroft, sir John 30, 69n, 82, 93, 159,
163, 165n, 207, 216, 224, 235, 240n,
244, 247–255, 258, 261, 263n, 305
Cohen, Karl 105, 246, 250
Conant, James 93–96
Corner, John 172, 212, 294
Curie, Irène 14
Curie, Marie 14, 19
Curtis-Bennet, Derek 275–280

- Darwin, Charles 94
 Davison, Boris 95
 Deutsch, Arnold 72
 Dimitrov, Georgij 42–44, 48
 Dirac, Paul 95
 Dulton, Hugh 167
- Einstein, Albert 20, 54
- Feather, Norman 75
 Feklisov, Alexandr 181n, 183n, 184n,
 188–190, 193–200, 225, 272, 289,
 301–303
 Fermi, Enrico 20, 68, 93, 95, 130, 141,
 184, 188, 308
 Feynman, Richard 117, 120, 287
 Fitin, Pavel 108
 Flerov, Georgij 9n, 13–15, 87–90,
 219–222
 Foote, Alexander 195
 Fowler, Ralph 74
 Frank, Ludwig 227
 Fraser, lord 291
 Frisch, Otto 8, 67, 69n, 75, 77, 81, 83,
 98, 118, 126, 130n, 134, 159, 168,
 210, 219, 263n
 Fröhlich, Herbert 75
 Fuchs, Emil 24, 32n, 200–202, 228, 244
 Fuchs, Gerhard 26, 32, 34, 38, 46,
 56–58, 84n, 117, 180, 201, 242, 297,
 304
 Fuchsová, Elisabeth 32–34, 38, 56n
 Fuchsová, Kristel 32n, 56n, 91, 104,
 112, 120–122, 146, 177, 188, 197,
 201n, 243, 246n, 258, 281–288
- Gardner, Meredith 206
 Garrett, G. 100n
 Geiger, Hans 18
 Ginzburg, Vitalij 2967
 Goddard, lord Rayner 275–280, 309
 Gold, Harry (alias Raymond) 106–115,
 120–124, 127n, 137–140, 146,
 155–158, 168n, 177, 190, 196, 199–201,
 257, 264, 282–288, 298–300, 303, 305
- Gončarov, German 141, 192, 295
 Gorbačov, Michail 9
 Göring, Hermann 37
 Gowingová, Margaret 9
 Grobová, Anni 44
 Groves, Leslie 19, 20, 95n, 98n, 103n,
 116, 118, 130, 135, 142, 144, 187
 Gunn, Ronald 49n, 59, 270
 Gunnová, Jessie 49, 57, 302
 Gurney, Ronald 52
 Guzenko, Igor 156–159, 166, 181, 196
 Guzenková, Světlana 157
 Gysi, Klaus 34
- Hahne, Otto 67
 Halban, Hans von 74–76, 86, 90, 158
 Haldan, J. B. S. 64
 Hall, Theodore 128, 194, 296
 Halperin, Izrael 27, 29, 196n, 243, 286
 Hamburger, Rolf 64
 Hammerstein-Equord, Helga von 39
 Hammerstein-Equord, Kurt von 38
 Hammerstein-Equord, Maria-Luisa von
 39
 Hankey, lord Maurice 75, 88, 94
 Hanley, W. B. 208
 Harben, Philip 72
 Hediger, Rudolf viz Dimitrov, Georgij
 Heinemann, Robert 91, 105, 122, 281
 Heisenberg, Werner 50n, 53, 129
 Herweg, Carl 54
 Hill, Bernard 264, 273
 Hindenburg, Paul von 34n, 36
 Hinton, Christopher 169, 171n
 Hirohito 135
 Hitler, Adolf 20, 34–39, 67, 72, 127, 205
 Hodder, C. Hartley 54
 Hollis, Roger 161n
 Hoover, J. Edgar 273, 281n
 Humphreys, Christmas 273n
 Hureviš, Isaj 191

- Chadwick, James 18, 68–70, 75n,
81–83, 94, 98n, 105, 110, 115, 127,
141–144, 146, 156, 158, 165, 174,
220, 238, 249
- Chamberlain, Naville 59
- Chariton, Jurij 87, 191, 219n, 222, 295,
297
- Cherwell, lord (Fredereick A.
Lindemann) 94, 249
- Christie, Agatha 72
- Churchill, Winston 94, 96n, 115, 129
- Ioffe, Abram 87
- Jakovlev, Anatolij (alias John) 110–112,
122, 139
- Jeršovová, Zinaida 14
- Joliot-Curie, Frédérick 74
- Joyce, William 25
- Kaftanov, Sergej 77, 89
- Kahle, Hans 26, 62n, 64, 66, 71n, 161,
242, 246
- Kapica, Pjotr 87
- Kaploun, Jerome 288
- Karin, Gerhard 38
- Kearnton, Frank 28, 104, 237n, 241, 243,
287
- Keilson, Max 42
- Keilsonová, Margarete (Grete) 42, 44–49,
297–303
- Keldyš, Mstislav 302
- Kell, Vernon 55
- Kellermann, Walter 61
- Kemmer, Nicholas 74
- Kistiakowsky, George 118, 128, 141, 170
- Kittowski, Gustav 38, 57
- Kittowski, Klaus 24, 38, 201n, 231n,
297n, 305
- Klineová, Evelyn 120
- Klopstechová, Hannah 179n
- Kowarski, Lew 74n, 90, 157
- Kremer, Semjon 72–74, 76n, 81, 85, 88,
272
- Krivitskij, Walter 161
- Kuczynski, Jürgen 52, 66, 85, 179
- Kuczynski, Jürgen 72n
- Kuczynski, Margaret 179
- Kuczynski, Robert 64, 66, 72
- Kuczynski, Ursula Ruth viz Wernerová,
Soňa
- Kurčatov, Igor 10, 14n, 87–90, 128n,
132, 140, 167n, 178, 181n, 185, 191,
217–223, 295
- Kurti, Nicholas 28, 75
- Kvasnikov, Leonid 300
- Lamphere, Robert 282–288
- Lawrence, Edward 225
- Lawrence, Ernest 93, 104
- Lenin, V. I. 34, 53
- Liddell, Guy 161, 208, 240
- Liebknecht, Karl 32
- Lotta, Vladimir 88
- Lubbe, Marinus van der 37, 43
- Luxemburgová, Rosa 32
- Lysenko, Trofim 221
- Majskij, Ivan 73
- Makins, Roger 274
- Malleson, Miles 227
- Mallesonová, Tařána 227
- Marriott, John 215, 248, 254, 259, 267
- Marshak, Robert 188
- Martigny, Grete 49
- Matern, Hartmann 298
- Mathew, Theobald 274
- McFadden, J. 163
- McMahon, Brien 225
- Meitnerová Lisa 67
- Miller 284, 286
- Modin, Jurij 181
- Molotov, Vjačeslav 89, 132, 191, 193
- Monsarrat, Nicholas 72

- Moon, Philip 127, 141, 145
 Moorehead, Alan 9
 Moro-Giafferi, Vincent de 48
 Mott, Nevill 50–53, 56, 59, 75, 155
 Münzenberg, Willi 41, 47

 Neumann, John von 118, 122, 145,
 294n, 307
 Nunn May, Alan 30, 87, 128, 157–160,
 166, 177n, 185, 188, 194

 Oliphant, Marcus 67–69, 98, 105, 248
 Oppenheimer, Robert 20, 95, 116–118,
 122, 141, 165, 207, 308

 Panfilov, Alexej 77
 Papen, Franz von 35n
 Parkerová, Jane 120
 Pegram, George 94
 Peierls, Rudolf 17–19, 24, 28, 30, 68,
 70n, 74–82, 88, 93–99, 104–106, 110,
 116–119, 122, 130n, 140–144, 155n,
 161–163, 168, 171, 187, 201, 210n,
 229, 236, 245, 263–269, 305, 308
 Peierlsová, Geňa 79, 162, 180, 200, 245,
 267–269
 Penney, William 22, 126, 133, 143,
 167–174, 166n, 179, 189, 192, 212,
 215, 260, 291, 293, 297, 307
 Perin, Michael 95, 98, 100n, 116, 206n,
 237n, 240, 243, 248, 255, 259–265,
 270, 273–275, 281, 286n, 301, 306
 Pervuchin, Michail 129
 Philby, Kim 72, 301
 Pieck, Wilhelm 44n
 Pike, Herbert 172n, 294
 Pilleyová, Angela 178
 Placzeková, Els 18
 Pohleová, Vera 227n
 Portal, lord Charles 162, 167, 206n,
 237, 241, 261, 291, 293
 Pritt, D. N. 298
 Pronskij, D. N. 300

 Rabi, Isidor 131
 Radó, Sándor 65
 Rayová, Maud 70
 Ripel, Hans 85
 Robertson, James 207–209, 212n, 215n,
 228, 230–233, 235, 238, 241, 244,
 254n, 259, 262, 265
 Rodin, Nikolaj 272
 Roosevelt, Franklin D. 18, 20, 94–97,
 115, 129
 Rosenberg Julius 181, 298
 Rowlandson, Archibald 249, 258, 261
 Rutherford, Ernest 18n, 87

 Sacharov, Andrej 295, 297
 Sacharovskij, Alexandr 302
 Savčenko, Sergej 181
 Scottová, Eleanor 231
 Seaborg, Glenn 166
 Seaton, Roger 274
 Semjonov, Semjon (alias Sam) 107n, 110
 Serpell, Michael 99n, 160–165, 271
 Shawcross, Hartley 273–279
 Schreiber, Kurt (alias Kaspar) 80, 83n
 Siebert, Hans 179
 Sillitoe, sir Percy 233, 249, 258
 Simon, Franz 98, 106, 116
 Skardon, William „Jim“ 9, 25–30, 46,
 71, 73, 196, 209–213, 228, 231, 235,
 238, 240–248, 250n, 256–264, 270–
 273, 277n, 281–283, 287–289, 299,
 301, 304, 306, 309
 Skinner, Herbert 24, 26, 51, 155, 159,
 187, 197, 200, 202, 209–212, 229,
 245, 253–255, 261, 268–270, 282, 305
 Skinnerová, Erna 40, 198, 200n, 209,
 212–215, 227–229, 245, 251–256,
 263, 269n, 302, 305
 Skyrme, Tony 28, 104, 171, 238
 Sorge, Richard 65
 Stalin, J. V. 34, 45, 53, 59n, 72n, 88n,
 107n, 129–132, 139, 167n, 178, 191,
 200, 205, 217, 219, 223

- Stephens, W. 81
 Stimson, Henry 131
 Storrier, David 211
 Sudoplatov, Pavel 181
 Swan, Johnston 80
 Sweeney, Charles 134
 Szilárd, Leó 20
- Šeljepin, Alexandr 299, 301
 Šiškin, Michail 182
- Tamm, Igor 191, 295n
 Taylor, Geoffrey 171
 Teller, Edward 17, 117, 140n, 145, 165,
 184, 225, 294, 296, 307
 Terleckij, Jakov 181n, 191
 Thälmann, Ernst 37, 42, 44
 Tizard, sir Henry 291
 Truman, Harry 18, 130–132, 187, 224n,
 292
 Tuckettová, Angela 179
- Ulam, Stanislaw 131, 141, 295
 Ulbricht, Walter 44, 300
 Urey, Harold 94
- Vannikov, Boris 181, 191
 Vyšinskij, Andrej 53
- Wagnerová, Giselle 228, 270
 Weisskopf, Victor 187
 Wernerová, Soňa (Kuczynski, Ursula
 Ruth) 64–66, 85n, 90n, 94 106, 108,
 110, 120, 128, 194–196, 271n, 287,
 304
 Westová, Rebecca 9
 White, Dick 25, 162, 206n, 231, 233,
 235, 238–240, 244, 254, 258–261,
 263n, 267, 274n, 306
 Wills, Henry Overton 55
 Wills, Melville 50
 Wright, Peter 25
- Yapout, Eliezer 215
- Zabotin, Nikolaj 156n
 Zavenjagin, Avraami 181, 221
 Zeldovič, Jakov 87, 191n, 220
- Žukov, Georgij 131

OBSAH

Úvod	Výlet do Moskvy	9		
	1 Trinity	17		
	2 Rozhovor	23		
	3 Závazek	31		
	4 Paříž	41		
	5 Azyl	49		
	6 Internace	59		
	7 Největší tajemství	67		
	8 Paní z Banbury	79		
	9 Takzvaní spojenci	93		
	10 Newyorská mise	103		
	11 Camp Y	115		
	12 Výsledek	125		
	13 Po bombě	137		
	14 Nebezpečné dny	155		
	15 Opora ústavu	165		
	16 Třetí kontakt	177		
	17 Další velká věc	187		
			18 Rodinná záležitost	199
			19 Hon	205
			20 Hej, Joe	217
			21 Fuchs je sledován	227
			22 První setkání	235
			23 Jeden krok vpřed, dva kroky vzad	245
			24 Přiznání	253
			25 Soud	267
			26 Návštěva z FBI	281
			27 Dědictví	291
			Epilog Fuchs: závěrečná kapitola?	303
			Použitá literatura	310
			Jmenný rejstřík	314
			Obrazová příloha	147–154